

10 Απριλίου 2023

Ένα υπαίθριο «θεατράκι» ξεφύτρωσε στη Φωκίωνος Νέγρη

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Το θεατράκι είναι ένα συλλογικό έργο για τον δημόσιο χώρο σε συνεργασία με τους νεότερους κατοίκους της πόλης.

Το «Θεατράκι», ένα μικρό αμφιθέατρο της περιοχής, είναι ο χώρος που επιλέχτηκε για την ενεργό

Ένα μικρό υπαίθριο θεατράκι έχει στηθεί στη Φωκίωνος Νέγρη και Σκύρου και είναι η συνέχεια μιας άλλης δημόσιας δράσης που έκανε μεγάλη εντύπωση το φθινόπωρο του 2021, όταν ο Αλβανός εικαστικός Αντριάν Πάτσι έστησε μια εγκατάσταση στην πλατεία Βικτωρίας με τίτλο «We Apologize», απευθύνοντας μια συγγνώμη στους περίοικους, στους κατοίκους και στους περαστικούς μια πλατείας πολύχρωμης, πολυπολιτισμικής και υποβαθμισμένης.

Εκείνη ήταν η πρώτη ανάθεση ενός κύκλου τριών συνολικά αναθέσεων και αυτή είναι η δεύτερη, που θα διαρκέσει μόνο λίγες ημέρες: το Sanctuary City στοχεύει να συνεχίσει τη συζήτηση γύρω από το ζήτημα του δημόσιου χώρου, εμπλέκοντας έναν μεγάλο αριθμό συνομιλητών.

Οι επιμελητές Almir Koldzic και Νιόβη Ζαραμπούκα-Χατζημάνου θέλοντας να συνεχίσουν να εργάζονται στην ευρύτερη περιοχή, αλλά αυτήν τη φορά με σκοπό να συμπεριλάβουν ένα μεγαλύτερο «εμείς» στην όλη διαδικασία, προσκάλεσαν την

Ειρήνη Λιναρδάκη, μια καλλιτέχνιδα με μακρά εμπειρία στις συνεργασίες με διάφορες κοινότητες και στον δημόσιο χώρο, να δημιουργήσει ένα συλλογικό έργο για τον δημόσιο χώρο σε συνεργασία με τους νεότερους κατοίκους της πόλης, οι οποίοι ανήκουν τόσο σε νεοαφιχθείσες όσο και σε ήδη εδραιωμένες κοινότητες.

Πρόκειται για ένα καλλιτεχνικό έργο κοινωνικού χαρακτήρα, το οποίο αναπτύχθηκε με τη συμβολή παιδιών και νέων του βου Δημοτικού Διαμερίσματος του Δήμου Αθηναίων. Το έργο αποτελεί ανάθεση του οργανισμού Counterpoints Arts (Ηνωμένο Βασίλειο / Ελλάδα) και αναπτύχθηκε μέσα από μια συνεργασία ανάμεσα στο 26ο Δημοτικό Σχολείο Αθηνών, στο Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού, στην Unicef Greece, στην Athens Comics Library και στο Home Project.

Η Ειρήνη Λιναρδάκη θέλησε να δημιουργήσει ένα συλλογικό έργο για τον δημόσιο χώρο σε συνεργασία με τους νεότερους κατοίκους της πόλης.

Ο τίτλος του έργου παραπέμπει στον όρο που χρησιμοποιούνταν στις αρχαίες ελληνικές δημοκρατίες για τους ιερούς τόπους, ενώ επίσης σχολιάζει τη δικαιοδοσία που έχουν οι τοπικές αρχές -και ιδιαίτερα της Βόρειας Αμερικής- να υπονομεύουν τις προσπάθειες των εθνικών κυβερνήσεων για την επιβολή της νομοθεσίας για τη μετανάστευση.

Η λέξη «sanctuary», η οποία μεταφράζεται ως ιερό, άδυτο, άσυλο ή καταφύγιο, περιγράφει τελικά τον τόπο που οι άνθρωποι είχαν και έχουν το δικαίωμα να αναζητήσουν ανά πάσα στιγμή, ακόμα και αν στις μέρες μας αυτό το δικαίωμα συχνά καταστρατηγείται από την αφιλόξενη μεταναστευτική πολιτική.

Για τις ανάγκες του έργου της η Λιναρδάκη επέστρεψε στην Κυψέλη, στη γειτονιά στην οποία μεγάλωσε. Κατά τη διάρκεια των επισκέψεών της πρόσεξε διάφορα τοπόσημα και αξιοθέατα που επανέφεραν μνήμες της παιδικής της ηλικίας, καθώς και πολλές μεταμορφώσεις και αλλαγές που έχουν γίνει από τότε που έφυγε από τη χώρα.

Στο πλαίσιο της έρευνάς της επισκέφθηκε επίσης το διαμέρισμα όπου μεγάλωσε και ανακάλυψε ξανά τα μωσαϊκά δάπεδα του σπιτιού, με τα σχήματα και τα μοτίβα που διηγείραν τη φαντασία της όταν ήταν παιδί. Αυτή η τόσο προσωπική και μύχια εμπειρία την ενέπνευσε να δώσει ένα πλαίσιο στη συνολική μορφή του Sanctuary City.

Ακολουθώντας έναν άλλο βασικό άξονα του έργου, η καλλιτέχνης σχεδίασε εξειδικευμένα εργαστήρια, στα οποία συμμετέχουν πάνω από 80 παιδιά και νεαρά άτομα, που συνεισέφεραν σχέδια των πιο αγαπημένων αντικειμένων τους και μοιράστηκαν ιστορίες για τη γειτονιά τους. Κατά τη διεξαγωγή αυτών των εργαστηρίων, η Λιναρδάκη ενθάρρυνε τα παιδιά να συμμετέχουν χρησιμοποιώντας διάφορα υλικά, υφάσματα και χρώματα.

Η μαλακή υλικότητα του έργου επιτρέπει στους περαστικούς να καθίσουν και να περπατήσουν στην επιφάνειά του, χωρίς γειτονιάς. Φωτ.: Ειρήνη Λιναρδάκη

Η μαλακή υλικότητα του έργου επιτρέπει στους περαστικούς να καθίσουν και να περπατήσουν στην επιφάνειά του, χωρίς να διακόψουν την καθημερινότητα της γειτονιάς. Μοναδική επιδίωξη του Sanctuary City είναι να διευρύνει τον διάλογο για τη σύγχρονη ταυτότητά μας ως Αθηναίων πολιτών, καθώς και για το δικαίωμά μας να επαναδιεκδικήσουμε τον δημόσιο χώρο, δημιουργώντας μια δημόσια σφαίρα δράσης, κοινωνικότητας και αλληλεγγύης για την επίτευξη της κοινής μας ευημερίας.

Το «Θεατράκι», ένα μικρό αμφιθέατρο της περιοχής, είναι ο χώρος που επιλέχτηκε για την ενεργοποίηση του έργου, καθώς αναδεικνύει τον βασικό στόχο της καλλιτέχνης: να προσκαλέσει τον κόσμο να καθίσει στον ίδιο χώρο και να συνομιλήσει, με απόλυτο σεβασμό στις συλλογικότητες και στην τοπική κοινωνία που ήδη τον χρησιμοποιούν, και να ενεργοποιήσει αυτό το σημείο μέσα από πολιτικές και ακαδημαϊκές πρωτοβουλίες.

Τέλος, μέσα από αυτό το έργο και το δημόσιο πρόγραμμα, η καλλιτέχνης και οι επιμελητές θα ήθελαν να ενθαρρύνουν τις δημοτικές αρχές και άλλους αρμόδιους φορείς να συμπεριλάβουν την ανοιχτή διαβούλευση και περισσότερες συμμετοχικές διαδικασίες στον πολεοδομικό και πολιτισμικό σχεδιασμό της πόλης και να προτείνουν στους πολίτες διαφανείς και οργανωμένες διαδικασίες λήψης αποφάσεων σχετικά με τη χρήση και την πρόσβαση στον δημόσιο χώρο.

Τα σχήματα και τα μοτίβα των μωσαϊκών δαπέδων του σπιτιού που μεγάλωσε αποτέλεσαν έμπνευση για την Ειρήνη Λιναρδάκη στην συνολική μορφή του Sanctuary City. Φωτ.: Αλεξάνδρα Μασμανίδη

Λίγα λόγια για την Ειρήνη Λιναρδάκη

Η Ειρήνη Λιναρδάκη ολοκλήρωσε σπουδές σχετικές με την τέχνη στο Limerick Institute of Technology στην Ιρλανδία, στο Universität der Künste Berlin στη Γερμανία και στο Beaux-Arts de Marseille στη Γαλλία. Η Λιναρδάκη έχει αναπτύξει πολυάριθμα καλλιτεχνικά έργα στον δημόσιο χώρο στις ΗΠΑ, σε συνεργασία με οργανισμούς όπως το NYC Parks Department, το NYC Mayor's Office for Climate Policy και το Department of Transportation. Στο πλαίσιο της καλλιτεχνικής της πρακτικής, η οποία βασίζεται στη συνεργασία με την κοινότητα και τη συμμετοχή της στην καλλιτεχνική διαδικασία, έγινε ενεργό μέλος του δικτύου Newark Artist

Collaboration. Αυτή η συλλογική πρωτοβουλία φέρνει κοντά καλλιτέχνες με διαφορετικές καταβολές και πρακτικές, με σκοπό τη δημιουργία καλλιτεχνικών εγκαταστάσεων στον δημόσιο χώρο, οι οποίες αντικατοπτρίζουν τον μοναδικό χαρακτήρα και τη μοναδική ιστορία της πόλης Νιούαρκ στο Νιου Τζέρσεϊ. Η Λιναρδάκη είναι επίσης γνωστή για τα καλλιτεχνικά πρότζεκτ κοινοτικής βάσης (community-based) που αναπτύσσει, και ιδιαίτερα μέσα από εργαστήρια για την προσβασιμότητα και την πολυπολιτισμικότητα που διοργάνωσε σε διάφορες χώρες όπως η Λιβερία αλλά και η Γαλλία, όπου έζησε για περισσότερα από είκοσι χρόνια. Το 2019 σύστησε το «Occupy Art Project», μια συνεργατική ερευνητική καλλιτεχνική πρωτοβουλία που αποτελείται από καλλιτέχνες και επιμελητές από τις ΗΠΑ, τη Γαλλία και την Ελλάδα. Το ακτιβιστικό της έργο διακρίθηκε με το βραβείο Sing For Hope Artist Award το 2022. Είναι μητέρα δύο παιδιών.

Πηγή: lifo.gr